

TW-nytt

Conservare - Illuminare - Inspirare

Loge nr. 22
Thomas Wildey

FEBRUAR 1980

Redaksjon:
Daniel Moody, Erik Sundby

EX STOR SIRE HAKON V. RUUD.
Av Erik Evjen.

En av de ruvende brødre i vår orden falt bort 25. november ifjor. Han hadde bak seg 61 års medlemskap i vår Orden. Han ble innviet i Loge nr. 1 i Norge i april 1918, og beklædde alle embeder i denne Loge. Som Ex O.M. i Loge Norge fikk han forespørsel om å påta seg å danne vår egen Loge, som ble instituert i 1948 med ham som medlem nr. 1, og vår Loges første O.M. Som Logens første storrepresentant begynte han straks i Stor Logen, hvor han i tur og orden beklædde de største embeder, for til slutt å bli valgt som Stor Sire på Storlogesamlingen i 1962. Hans fine og kloke ledelse av Ordenen i denne periode har satt spor etter seg i Stor Logen.

Han sat sitt preg på vår egen Loge fra første stund. Han formet dens arbeidsrutine, la opp rammen for våre klubbaktiviteter, inspirerte Logens embedsmenn og brødre, satt igang sociale tiltak som i høy grad krevde egeninnsats av brødrene. Han var en klok leder som hadde øvnen til å lytte til sine medarbeidere, og som alltid tok disse med på råd.

Over til side 2.

HVA LOGEN HAR BETYDD FOR MEG.
Av Odd R. Hansen

Det var vel en tilfeldighet at min senere fadder br. Lars Myhre og jeg akkurat høsten 1947 skulle ha et arbeidsutenbys samtidig. Da vi kjørte sammen var br. Myhre stadig inne på spørsmålet Odd Fellowordenen hvor han nettopp var blitt opp-tatt. Jeg var vel så nogenlunde interessert, og da jeg fikk spørsmålet om å bli medlem, svarte jeg ja etter å ha konferert med min familie, - en avgjørelse jeg aldri har angret på.

Jeg har alltid følt det slik, og ved store psykiske påkjenninger er oppholdet i logesalen og ikke minst eftermøtene av stor betydning for ens mentale balanse. Da jeg selv har opplevd dette, kan jeg også bemerke at jeg tror at det har reddet nervens.

Efter 32 års medlemskap har det utkrystallisert seg enkelte tanker. Jeg har hatt samtaler med både brødre som er gått ut av Ordenen og med andre som etterhvert bare møter noen sjeldne ganger. En ting går igjen, og det gjelder alle foreninger og kan vel også inntreffe i arbeidslivet, er at man kommer inn i en dødsperiode efter 3 - 6 år. Da er det lettere å finne på en unnskyldning for ikke å møte.

Fadderens forpliktelser opphører jo etter kandidatens tildeling av 3. grad. En bror vil da komme inn i et tomrom, og kanskje med et påtrykk fra familien at "Du har din faste møtedag, vi har ingen", så skal det ikke meget til

Over til side 2.

FREDERICIABESØKET VÅREN 1980.

Av Per Ramsten.

Det er i år vår tur til å besøke vår vennskapsloge "Thomas Wildey" i Fredericia.

Bror Overmester har utnevnt en komite bestående av UM Arnfin Evjen, Per Hammer Kristiansen, Kjell Johansen, Svein Solberg og Eks.OM Per Ramsten (Formann) som skal forsøke å legge opp turen på beste måte.

De dager er dessverre forbi da vi kunne gå ombord i "Holger Danske" i Oslo og sove (?) oss frem til Århus hvor vi ble hentet av våre verter og kjørt direkte til hotellet i Fredericia.

Besøket er fastsatt til månedsskiftet april/mai, og det er foreløpig satt opp følgende reiseplan:

Avreise Larvik/Fredrikshavnfergen

f Larvik onsdag 30/4 kl.22.00.

Ankomst Fredrikshavn torsdag morgen.

Hjemreise fra Fredrikshavn søndag
4.mai kl.14.00. med ankomst Larvik ca. kl.21.00.

Pris pr. deltager: Ca.kr. 590,- som inkluderer:

Båtreise tur/retur i dobbeltlugar.

Overførsel av bil tur/retur.

3 overnattinger med morgenmat på hotel "Landsoldaten" i Fredericia (dobbeltrom). Enkeltrum et tillegg på ca. kr.60,-.

Prisen som forutsetter at minst 20 personer deltar, burde være overkommelig for de fleste. Problemet for de yngre blir vel å skaffe barnevakt i denne tiden. Forhåpentlig vil snille besteforeldre, tante, onkler eller venner stille seg til rådighet.

Forbindelsen mellom våre to loger går helt tilbake til 1950 årene, og verdien av de regelmessige sammenkomster kan ikke verdsettes nok. Man gir hverandre gjensidige impulser i logearbeidet, og mange av oss har stiftet varige, verdifulle vennskap med hverandre. Det er derfor spesielt viktig at de yngre brødre kommer med. Det er jo disse som skal fortsette tradisjonen og bringe friske impulser inn.

En fullstendig orientering over opplegget vil komme senere, men vi ser gjerne at de brødre som har tenkt å delta melder seg til en av komitéens medlemmer så hurtig som mulig.

EX STOR SIRE HÅKON V. RUUD.

Forts.fra side 1.

I siste Odd Fellowblad har br. Stor Sire skrevet en nekrolog over Håkon V. Ruud og, han ble i gode ord minnet av vår O.M. inne i Logesalen, så det er lite jeg kan tilføye. Vi som hadde den glede å samarbeide med ham i embedskollegiene, og alle eldre brødre av vår Loge som fikk kjenne ham mens han var aktiv møtende bror, vil alltid minnes ham som det gode, varme, fine menneske han var, - stillferdig i sitt vesen, - alltid rede til å gi gode råd. En sann Odd Fellow er gått bort, og i dyp takknemlighet for det han betød for vår Loge lyser jeg fred over hans minne.

HVA LOGEN HAR BETYDD FOR MEG.

Forts. fra side 1.

Jeg tror det også er meget viktig at hustruen er tilstede ved besøk hos den nye kandidat, får informasjon og gir sin tilslutning.

Efter min mening bør både fadderne og Logen være forberedt på denne perioden, når brødrene blir borte for lenge, så man kan få dem tilbake igjen.

Ved å leve i en verden full av elendighet, føler jeg meg begunstiget ved å tilhøre Odd Fellowordenen med sine høye etiske mål, og forsøker så godt som det er mulig å leve efter det.

VINDU MOT VÅR TID.

Forts. fra side 3.

Å være menneske i et tidsskifte, er å gå inn i krisens purgatorium. Kristne og ikke kristne elementer bringes her i smeltedigelen, og det beste fra begge hold skal arve fremtiden. Vi må i en absolutt disponibilitet, en offerberedt lydhørhet finne den våkne respons på den aktuelle utfordring, den som lever i en oppbruddstid må selv være i oppbrudd. Som forvaltere av håpsenergi for den verden vi lever i, må vår advent bli (som vi ber i vårt Fader Vår) - et aktivt "komme ditt rike".....

Vi finner grunntonen og meget av denne forløsning og utfordring i strukturen av Odd Fellow, som vi gjør vel i å legge oss på hjertet.

Daniel Moody

Historiens problem, - spørsmål om historiens mening står i forgrunnen for den moderne bevissthet. Denne interesse har tydelig sammenheng med nåtidsmenneskets stadig mer påtrenge kriseopplevelse. Den tyske teolog Jürgen Moltmann sier det f. eks. slik: "Vår tids historiebevissthet er krisebevissthet, og all nyere historie filosofi er i grunnen krisefilosofi".

Aldri har vel den epokale bevissthet vært sterkere enn idag. Vi opplever det som om historiens flom er i ferd med å gå over tradisjonens bredder. De gamle institusjonelle byggverk har mistet sine metafysiske stabilisatorer. I en slik situasjon viser det seg vanskelig å stille seg utenfor historieprosessen og konstruere skjemaer over historiens mening. Tiden er for desillusjonert til å kunne godta optimistiske historieteodiceer eller andre forsøk på rasjonell historiemetafysikk.

I forsøkene på å konstatere evig gyldige lover må vi stadig oftere samle Burckhods dom: "Historiens vesen er forvandling". De mest pessimistiske kulturprofeter ser i historieprosessen en tilfeldig pendelveksling med en stadig mer oppjaget rytme, apokalyptisk pekende henimot en endegyldig katastrofe..... Nietzsche sier: "Hele den europeiske kultur beveger seg med en stadig voksende tortur av spenning - Som mot en katastrofe" Fortvilelse og resignasjon behøver likevel ikke få det siste ord i forsøk på å forsones seg med historien. Vi er utlevert til historieprosessens pinefulle tilfeldighet, vi finner ingen steder sikkerhet og autoritet, ingen å lene vårt hode til. Men nettopp dette negative forhold er selve forutsetningen for sann historisitet, for en autentisk-ansvarlig overtagelse av mitt øyeblikk

som avgjørelsens time. Her får historien en ny og anderledes mening, som oppfordring til historitet. Og da er det at vi må spørre: Er krisens negativitet egentlig til vårt beste? Der hvor vi dessillusjoneres for vår sikkerhet og optimisme, frigjøres kanskje en ny og anderledes..... Kanskje er krisetid også adventstid, håpet er jo fortvilelsens nærmeste allierte.

I sin vacuum-eksistens formelig skriker det moderne menneske etter en ny fremtidsmakt, en egentlig Deus spei som skaper nye mulighetshorisonter. Og denne krisetilstand roper også bl.a. på de kristne til å la (de bundne) håps-resurser som her i alle fall er potensielt tilstede, få komme en desperat samtidskultur til gode. Men først må nok også vår utlevde kristendomsform legge seg i støpeskjeen og våge å tape sitt "utvortes legeme" - for så at gjenfødes "til et levende håp". Vår tids "blindfødtet" er den at en ikke har forstått "skriften på veggen" - og denne følgestilstand er selve dommen. Denne håps-fenomenologi er det vi finner hos Gabriel Marcel. Også her understrekningen av håpets komplementaritet til håpløsheten, dets transcenderende kraft, til oppbrudd og gjennombrudd, til veg ut av fangenskap lidelse og sterilitet, til frihet fra krampaktighet og indre determinisme. Men alltid ledsages håpet av fortvilelsens fristelse som en følgesvenn. og, håpet er kraft til gjennombrudd på det psykologiske og individuelle plan.

"Men tro er full visshet om det som håpes, overbevisning om ting som ikke kan sees". Dette troens-håp utsetter seg for rene fremtidighet, lever i en fri åpenhet mot den absolute fremtid. Det bekrefter seg nettopp der hvor naturlig håp (på bakgrunn av erfaring/fortid) ikke finner grunn til håp. Dette troens-håps absolute, ubetingede håp er det prøvede, som viste seg sterkere enn håpløsheten. Det er frihetens håp - frihet fra fortid som binder (blandt annet i form av ønsker). Jo mer åpen fremtiden i dette lates, jo mer blir den troens Deus' tid, dens fremtid i stedet for den vi forventet.

Over til side 2

RUNDT OM JORDEN

PREST ER OL-GENERAL

Metodistpresten J. Bernard Fell er valgt til formann i Lake Placids olympiakomite, og har dermed fått i oppdrag og sørge for at vinterens største idrettsbegivenhet avvikles til alles tilfredshet. Fell betegnes som "mannen som har brukt livet til å hjelpe folk". Etter verdenskrigen var han politimann i 20 år. Samtidig fungerte han som Lake Placids brannsjef, borgermester og formann i handelsstandsforeningen. Da han ble pensjonert som politimann i 1964, gikk han igang med å studere teologi, og ble prest i Lake Placid. De siste 15 årene har han også vært formann i Lake Placids idrettsråd. Sport får fram de fineste kvalitetene i menneskene, påstår presten og OL-generalen.

VÆR IKKE LIKEGYLDIG.

Det fortelles at Napoleons stygge håndskrift hadde en god del av skylden for nederlaget ved Waterloo. Han skriblet ned på en lapp til løytnant Grouchy: "Slaget er i full gang." men Grouchy kunne ikke tyden den forferdelig skriften. Han trodde det sto: "Slaget er vunnet" Og så lot han troppene ta det med ro. Da han endelig kom til Waterloo med troppene, fant han at Napoleon var slått. - Hvor mange er det ikke som er blitt slått ut fordi de har vært likegyldig med småting!

Om jeg kjente en trylleformular som kunne hjelpe oss til å unngå alle vanskeligheter, ville jeg ikke la den gå videre. Vanskelighetene skaper skaper nemlig evnen til å handle opp med dem. Jeg vil ikke si at man bent frem skal oppsøke vanskelighetene, for det er like galt som å behandle dem som fiender. Betrakt dem heller som venner. Vi møter dem jo mange ganger i livet, og gjør best i å være på talefot med dem.

Oliver Wendell Holmes.

MAHATMA GANDI om ting som kan ødelegge oss:

Politikk uten prinsipper,
glede uten samvittighet,
rikdom uten arbeide,
kunnskap uten karakter,
forførbingsliv uten moral,
vitenskap uten humanitet,
gudsdyrkelse uten offer.

NYE PENGESEDLER.

På den nederlandske pengeseddel - 50 gylden står et ord fra Bibelen:

"En strør ut og får likevel mer, en annen er gjerrig og må enda lide nød (Ordsp 11,24)

Kunstneren som tegnet pengesedlen, sa i et intervju: - Da jeg fikk oppgaven å tegne de nye pengeseddelene, visste jeg at disse sedlene er de mest vidunderlige ting, og at vi med dem kan gjøre både godt og ondt. Min hensikt med skriftsteder var å flytte seddeleieren et øyeblikk fra den materielle betraktningen av livet, der penger spiller hovedrollen, og hjelpe ham til å tenke på at pengenes velsignelse er avhengig av hvordan vi bruker dem.

HVORDAN BRUKER VI VÅRE PENGESEDLER?

HVEM ER RIKEST?

Da Sokrates en gang gikk nedover Athens hovedgate og så alle de kostbare varene som var utstilt i butikkene, sa han: - "Hvor rik jeg er som ikke behøver alt dette!"

GUDSTRO LIKEVEL?

Det vakte stor oppsikt da Sovjets president Bresjnev i Wien under forhandlingene med president Carter for en tid siden uttalte at "Gud vil ikke tilgi oss hvis vi mislykkes" - Tror den sovjetiske president likevel at det finnes en Gud? Den tidligere lederen i en annen kommuniststat, Mao Tse Tung, var på linje med Bresjnev erklært for å være ateist. Likevel er det opplyst at USA's tidligere utenriksminister Henry Kissinger hadde flere samtaler med Mao om Gud før han døde.

KONG OLAV LESTE FRA BIBELEN UNDER GUDSTJENESTEN PÅ ISLE OF MAN.

I forbindelse med kong Olavs besøk på Isle of Man i begynnelsen av august måned, deltok kongen aktivt i søndagens gudstjeneste. For fullsatt kirke leste han et avsnitt fra Pet 2,13-17. Dette litt uvanlige innslaget i en gudstjeneste vakte naturlig nok oppsikt, og ble referert i de fleste aviser dagen etter.